

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716208583
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8716208583.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Petra Straku v spore žalobcu: P. C. so sídlom B. XX, XXX XX U., IČO: XXXXXXXX, právne zastúpeného: JUDr. Miroslava Tencerová, advokátka so sídlom Hurbanovo nám. č. 5, 811 03 Bratislava, proti žalovanému: S. P. K. F. A. s miestom podnikania P. P. XX, XXX XX F. A., IČO:XXXXXXXX, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Marcel Mašan, s.r.o. so sídlom Školská 257, 059 91 Veľký Slavkov, o zaplatenie sumy 2.679,65 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č.k. 10C/204/2016-68 zo dňa 3.4.2017 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa uznesenie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania.

II. Náhrada trov odvolacieho konania sa stranám sporu nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len súd prvej inštancie) napadnutým uznesením konanie zastavil, vyslovil, že žalobca a žalovaný nemajú nárok na náhradu trov konania a posledným výrokom rozhodol o vrátení kráteného zaplateného súdneho poplatku žalobcovi.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou z 30.9.2016 domáhal, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu žalovanú sumu s príslušenstvom, ako aj trovy konania titulom bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalobca žalovanú sumu omylom zaslal na účet žalovaného a nie jej skutočnému prijímateľovi, pričom opakovane žiadal žalovaného o vrátenie týchto mylných platieb. Proti platobnému rozkazu zo dňa 28.11.2016 žalovaný podal odpor s tým, že žalovanú sumu uhradil žalobcovi dňa 5.12.2016, pred doručením mu platobného rozkazu, pričom musel opakovane žiadať žalobcu o oznámenie správneho čísla účtu žalobcu, nakoľko predchádzajúca platba sa mu vrátila pre nesprávne číslo účtu, teda žalobca neposkytol žalovanému potrebnú súčinnosť. Po zrušení platobného rozkazu, avšak pred prvým pojednávaním vzal žalobca žalobu späť a uviedol, že banku požiadal o zrušenie čísla účtu až dňa 11.10.2016, teda žalovaný mohol skôr mylnú platbu vrátiť žalobcovi na dovtedy ním označený účet v banke. Súd prvej inštancie preto konanie zastavil, vrátil žalobcovi krátený zaplatený súdny poplatok za návrh a o trovách konania rozhodol podľa § 257 CSP tak, že žalobca a žalovaný nemajú nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že v danom prípade síce konanie skončilo zastavením konania po späťvzatí žaloby žalobcom, a to po tom, čo žalovaný po začatí sporu zaplatil žalobcovi požadovanú sumu, avšak súd prvej inštancie dospel k záveru, že obe strany nesú svoj podiel procesného zavinenia na zastavení konania, a to v rovnakom rozsahu, t.j. 50:50. Žalovaný tým, že dlžnú sumu vrátil žalobcovi až v priebehu súdneho konania a žalobca tým, že neposkytol žalovanému potrebnú súčinnosť pri riadnom a včasnom oznámení správneho čísla bankového účtu, na ktorý mu má žalovaný mylnú platbu vrátiť. Preto súd prvej inštancie v tomto konkrétnom prípade rozhodol, že strany sporu nemajú nárok na náhradu trov konania, i keď si ich obe strany uplatnili, poukazujúc na správanie protistrany, a ktoré by malo byť im na prospech.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, a to proti výroku o trovách konania. Namietal, že súd prvej inštancie rozhodol v rozpore s ust. § 256 ods. 1 CSP. K sporu došlo jedine vinou žalobcu, keďže neposkytol žalovanému potrebnú súčinnosť pri oznámení správneho čísla bankového účtu. K úhrade dlžnej sumy došlo síce po podaní žaloby, avšak pred doručením mu platobného rozkazu. Poukazoval na svoju ochotu uhradiť dlh skôr a tiež na doklady preukazujúce jeho pokusy o úhradu. Navrhol uznesenie v jeho napadnutej časti zmeniť a žalovanému priznať náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

4. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Poukázal na skutočnosť, že už dôkazy pripojené k žalobe jasne preukazujú, že žalovaný nemal záujem vrátiť finančné prostriedky od 17.3.2016 do podania žaloby. Číslo účtu uvedené v žalobe v čase podania žaloby bolo stále aktívne a žalobca až žiadosťou dňa 11.10.2016 požiadal banku o ukončenie zmluvného vzťahu, na základe ktorého bolo číslo účtu zrušené, o čom žalobca predložil súdu dôkaz. Mal za to, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania a k neskoršej úhrade pohľadávky zo strany žalovaného došlo zavineným konaním zo strany žalovaného a nie žalobcu. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd odvolanie zamietol a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalovaný v replike zotrval na svojom odvolaní.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

8. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nezohľadnil skutočnosť, že žalobca mu neposkytol potrebnú súčinnosť.

9. K predmetnej odvolacej námietke odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania nespočíva len na vyhodnocovaní skutočností, ktoré viedli žalobcu k podaniu žaloby a správania žalovaného, ale aj na aplikácii výnimočného ustanovenia § 257 CSP.

10. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

11. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

12. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné venovať pozornosť zmyslu a účelu inštitútu náhrady trov konania. Výklad náhrady trov konania nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy a v čl. 1 Dodatkového protokolu.

13. Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej strane alebo strane, ktorej to priamo priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa vychádza zo zásady zodpovednosti za výsledok. Táto zásada sa neuplatní vtedy, ak sú splnené podmienky pre postup podľa § 257 CSP.

14. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatňuje pre každé konanie. Ustanovenie § 257 CSP (predtým § 150 ods. 1 OSP) predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok

(§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania. Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedat' osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mat' vždy výnimočný charakter (pozri napr. R 34/1982). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax, dnes už ustálenú (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2MCdo/17/2009, 5Cdo/67/2010, či 3MCdo/46/2012), podľa ktorej nemožno § 257 CSP považovat' za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmat', či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovat' tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Aj tu však treba skúmat', či nejde o výnimku z výnimky, či teda na ponechanie účinkov právnej normy nie sú dané dôvody. Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania (k tomu napr. nálezy Ústavného súdu ČR, III. ÚS 292/07, či I. ÚS 303/12), ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu (pozri nálezy Ústavného súdu ČR, III. ÚS 727/2000). Ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmiernovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami (pozri nálezy Ústavného súdu ČR, I. ÚS 2862/07). Použitie § 257 CSP neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná, alebo, že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok.

15. Pri skúmaní, či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, súd prihliada v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania; pritom treba vziať na zreteľ nielen pomery toho, kto by mal hradit' trovy konania, ale je nutné tiež uvážiť, ak by sa také rozhodnutie dotklo najmä majetkových pomerov oprávneného účastníka. Významné sú tiež okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, postoj účastníkov v priebehu konania a ďalšie. (I. ÚS 188/08 Sb. 49).

16. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie nevyplynuli žiadne zistenia, ktoré by nasvedčovali nepriaznivej majetkovej, či sociálnej situácii žalovaného, dokonca ani v odvolaní žalovaný žiadne takéto skutočnosti netvrdil. Uvádza len, že žalobca mu neposkytol potrebnú súčinnosť.

17. Súd prvej inštancie správne zohľadnil nielen dôvody späťvzatia žaloby, ale aj skutočnosť významnú pre posúdenie nároku na náhradu trov konania, a to okolnosti, ktoré viedli k podaniu žaloby a tiež postoj obidvoch strán sporu v priebehu konania. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný žiadal žalobcu o zaslanie písomného súhlasného stanoviska podaním zo 6.4.2016 s tým, že obdržali dňa 22.3.2016 žiadosť o vrátenie 2 tuzemských platieb, kde však bolo uvedené iné číslo účtu - P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a žiadali o vrátenie platieb na pôvodné číslo účtu: P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, z ktorého boli peňažné prostriedky zaslané. Na základe tohto listu žalobca reagoval tak, že žiadal vrátiť poukázané mylné platby na číslo účtu: P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Opakovane na toto číslo žiadal vrátiť mylnú platbu podaním zo dňa 2.6.2016, ktoré bolo žalovanému doručené 13.6.2016. Na túto opätovnú žiadosť žalovaný odpovedal podaním zo dňa 6.7.2016 (č.l. 24 spisu) s tým, že predmetnú žiadosť majú záujem riešiť, avšak za minulú sezónu 2015/2016 neobdržal žiadne finančné prostriedky od žalobcu na samotnú prípravu reprezentantov J. a J. Ž.. Z finančných prostriedkov, ktoré majú k dispozícii, musia uhrádzať náklady na letnú prípravu týchto reprezentantov, a ak by dostali finančné prostriedky tak ako reprezentanti iných úsekov, vedeli by riešiť vyššie uvedenú žiadosť žalobcu bezodkladne. Mailom z č.l. 44 potom žalovaný oznámil žalobcovi, že realizoval dňa 1.12.2016 úhrady zo svojho účtu v prospech žalobcom uvedeného účtu, ktoré im však boli vrátené späť, a preto dňa 5.12.2016 zaslali finančné prostriedky na posledné im známe bankové spojenie žalobcu: P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Žalobca súdu oznámil, že číslo účtu uvedené v žalobe v čase jej podania bolo stále aktívne a žalobca až žiadosťou zo dňa 11.10.2016, ktorej kópiu priložil, požiadal banku o ukončenie zmluvného vzťahu a zatvorenie bežného účtu číslo P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

18. V ust. § 257 CSP je fixované moderačné absolučné právo súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Je výrazom toho, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom. Zákon stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru, než vyplynul z dispozitívnej právnej normy. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie pre potreby rozhodovania o náhrade trov konania pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa správne prihliadol na okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a tiež postoj strán sporu v tomto konaní, a preto rovnako dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré opodstatňujú nepriznanie náhrady trov konania stranám sporu pred súdom prvej inštancie, a preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP. Uvedené skutočnosti zohľadnil odvolací súd aj pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania a rovnako postupom podľa § 257 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznal.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).